

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2005. gada 24. novembrī*

Lieta T-346/04

Sadas SA, Turkuāna [*Tourcoing*] (Francija), ko pārstāv A. Bertrāns [*A. Bertrand*],
avocat,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko
pārstāv A. Foliards-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*] un G. Šneiders
[*G. Schneider*], pārstāvji,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā
Pirmās instances tiesā, —

* Tiesvedības valoda — franču.

LTJ Diffusion SA, Kolomba [*Colombes*] (Francija), ko pārstāv F. Faženboms [*F. Fajgenbaum*] un S. Ledermans [*S. Lederman*], *avocats*,

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 7. jūnija lēmumu (lieta R 393/2003-1) attiecībā uz iebildumu procesu starp *Sadas SA* un *LTJ Diffusion SA*.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tili [*V. Tiili*] un O. Cūcs [*O. Czucz*],

sekretārs I. Nacins [*I. Natsinas*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 17. augustā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 31. janvārī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 20. janvārī,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 6. jūlijā

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 1996. gada 9. septembrī prasītāja Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).
- 2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdisks apzīmējums “ARTHUR ET FELICIE”.
- 3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 16., 24. un 25. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam, ko prasītāja saisināja iebildumu procesā:

— 16. klase: “Katalogi pārdošanai pa pastu”;

- 24. klase: "Tekstilpreces; gultas un galda pārklāji";

- 25. klase "Apģērbi (apģērbu ražošana), apavi (izņemot ortopēdiskos apavus), galvassegas, visas šīs preces bērniem, ko pārdod pa pastu un specializētajos veikalos, kuri izplata katalogu preces".

4 1998. gada 6. aprīlī preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 24/98.

5 1998. gada 2. jūlijā persona, kas iestājusies lietā, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju. Iebildumi bija pamatoti, pirmkārt, ar reģistrāciju Francijā 1983. gada 16. jūnijā (Nr. 17 731), kas atjaunota 1993. gada 14. jūnijā, un, otrkārt, ar starptautisko reģistrāciju 1989. gada 31. maijā (Nr. 539 689), kas ir spēkā Vācijā, Austrijā, Spānijā un Beniluksa valstīs. Šīs abas agrākās grafiskās preču zīmes ir attēlotas šādi:

6 Iebildumi bija vērsti pret daļu no Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm, proti, 24. un 25. klasē ietilpstošajām precēm. Tie balstījās uz visām precēm, ko aptver agrākās preču zīmes, proti, 25. klasē ietilpstošajām "tekstilprecēm, lietošanai gatavajām precēm un precēm, kas izgatavotas individuāli, ieskaitot zābakus, kurpes un čības".

- 7 Iebildumi bija pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta noteikumiem.
- 8 Ar 1999. gada 8. oktobra lēmumu (turpmāk tekstā — “Iebildumu nodaļas 1999. gada 8. oktobra lēmums”) Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus. Tā uzskatīja, ka konfliktējošie apzīmējumi nav ne identiski, ne līdzīgi un, tā kā persona, kas iestājusies lietā, nebija iesniegusi nekādus pierādījumus, lai analizētu sajaukšanas iespēju (tādus elementus, kas ļauj novērtēt agrāko preču zīmju atpazīstamību attiecīgajās valstīs), nevar rasties sajaukšanas iespēja Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, tādēļ preces nevajag salīdzināt, lai kāda arī būtu preču, ko aptver attiecīgās preču zīmes, identitātes vai līdzības pakāpe.
- 9 1999. gada 7. decembrī persona, kas iestājusies lietā, saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu par Iebildumu nodaļas 1999. gada 8. oktobra lēmumu iesniedza apelāciju ITSB.
- 10 Ar 2002. gada 19. jūnija lēmumu Apelāciju trešā padome noraidīja apelāciju daļā, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanu, un atcēla Iebildumu nodaļas 1999. gada 8. oktobra lēmumu daļā, kurā bija noraidīti iebildumi, pamatojoties uz to, ka nepastāv konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja. Tā uzskatīja, ka tām ir nozīmīgi līdzības elementi un nosūtīja lietu atpakaļ Iebildumu nodaļai, lai tā lemtu par sajaukšanas iespējas esamību, it īpaši ņemot vērā preču salīdzinājumu; to, ka prasītāja saīsināja attiecīgo preču sarakstu, kā arī abu lietas dalībnieku iesniegto jauno dokumentu, ko Apelāciju padome atzina par pieņemamiem, nozīmi.

- 11 Ar 2003. gada 22. aprīļa lēmumu (turpmāk tekstā — “Iebildumu nodaļas lēmums”) Iebildumu nodaļa daļēji apmierināja apelāciju. Tā uzskatīja, pirmkārt, ka attiecīgās preču zīmes nav identiskas un ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts nav piemērojams. Otrkārt, tā uzskatīja, ka pastāv 25. klasē ietilpstošo preču sajaukšanas iespēja (ieskaitot asociāciju iespēju). Turklāt tā konstatēja, ka agrākā Francijas preču zīme bija zināmā mērā pazīstama Francijas tirgū.
- 12 2003. gada 18. jūnijā prasītāja par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza ITSB apelācijas sūdzību saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu.
- 13 Ar 2004. gada 7. jūnija lēmumu (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”) Apelāciju pirmā padome apelāciju noraidīja. Tā uzskatīja — ņemot vērā attiecīgo preču zīmju nozīmīgos līdzības elementus, atbilstošo preču identitāti, kā arī augsto raksturīgo atšķirtspēju un agrākās preču zīmes atpazīstamību tirgū, vārdu “et” (un) un “Félicie” radītās vizuālās un fonētiskās atšķirības reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē nav tādas, lai izslēgtu sajaukšanas iespēju, kas franču patērētājam rodas attiecībā uz 25. klasē ietilpstošajām precēm.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— grozīt Apstrīdēto lēmumu;

- atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu;

- piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību;

- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- apstiprināt Apstrīdēto lēmumu;

- apstiprināt Iebildumu nodaļas lēmumu;

- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 81. pantu.

Par dokumentu, kas pirmo reizi iesniegti Pirmās instances tiesā, pieņemamību

- 17 Persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka prasības pieteikuma 15., 21. un 30. pielikums ir jauni dokumenti, jo tie netika iesniegti ITSB. Tādēļ šie dokumenti ir nepieņemami.
- 18 22.–24., 26. un 27. pielikums ir izvilkumi no interneta vietnēm, kas publicēti pēc administratīvā procesa ITSB. 25. pielikumā ir atsauce uz aptaujas, ko laikā no 2003. gada 22. jūlija līdz 28. jūlijam rīkoja pētījumu institūts *Ipsos* (turpmāk tekstā — "*Ipsos* aptauja"), rezultātiem, kuru arī nav administratīvajā lietā. Turklāt 16. pielikums, kas ietver 2003. gada 17. jūnijā internetā veikto pētījumu rezultātus, arī netika iesniegts ITSB.
- 19 Tādēļ šos dokumentus, ko pirmo reizi iesniedz Pirmās instances tiesā, nevar ņemt vērā. Prasības izskatīšana Pirmās instances tiesā ir vērsta uz to, lai pārbaudītu ITSB Apelāciju padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 40/94 63. panta izpratnē, tāpēc Pirmās instances tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, pamatojoties uz dokumentiem, kurus tai iesniedz pirmo reizi. Tāpēc iepriekš minētie dokumenti ir jānoraida, nepārbaudot to pierādījumu spēku [Pirmās instances tiesas 2004. gada 18. februāra spriedums lietā T-10/03 *Koubi*/ITSB — *Flabesa* ("CORNFLEX"), *Recueil*, II-719. lpp., 52. punkts; 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā T-399/02 *Eurocermex*/ITSB (Alus pudeles forma), *Recueil*, II-1391. lpp., 52. punkts; 2004. gada 10. novembra spriedums lietā T-396/02 *Storck*/ITSB (Konfektes forma), Krājums, II-3821. lpp., 24. punkts, un 2005. gada 21. aprīļa spriedums lietā T-164/03 *Ampafrance*/ITSB — *Johnson & Johnson* ("monBeBé"), Krājums, II-1401. lpp., 29. punkts].
- 20 15. un 21. pielikumā ir atkārtots, attiecīgi, Apelāciju pirmās padomes 2001. gada 25. jūlija lēmums un Parīzes Pirmās instances tiesas [*Tribunal de grande instance de*

Paris] 2004. gada 23. janvāra spriedums. Lai gan šie dokumenti Pirmās instances tiesā ir iesniegti pirmo reizi, tie nav pierādījumi kā tādi, bet attiecas uz ITSB lēmumu praksi un valsts judikatūru, uz kuru lietas dalībniekam ir tiesības atsaukties pat pēc procesa ITSB.

- 21 28.–30. pielikums, kas ietver Pirmās instances tiesas Reglamenta noteiktos dokumentus — izrakstu no Komercreģistra un sabiedrības reģistra attiecībā uz prasītāju, tās pārstāvja personību un pilnvaras apliecināšanas dokumenta kopiju —, ir pieņemami.

Par lietas būtību

- 22 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja būtībā izvirza vienu pamatu — apgalvojumu par Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.
- 23 Prasītāja būtībā norāda, ka Apelāciju padome nav ņemusi vērā vairākus faktorus, kuri tai ļautu secināt, ka nepastāv konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja. Šie faktori tostarp ir: agrākās preču zīmes vājā raksturīgā atšķirtspēja, kas radusies sakarā ar vairāku vārdu “Arthur” saturošu apģērba preču zīmju reģistrāciju; tas, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme tirgū bija pazīstama pirms iebildumu procesa sākuma; attiecīgo preču zīmju līdzāspastāvēšana Francijas tirgū; izplatīšanas struktūru un veidu atšķirības, kā arī atšķirīgās preču kategorijas, ko pārdošanai piedāvā prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, un, visbeidzot, *Ipsos* aptauja, kas rāda, ka sajaukšanas iespēja ir pilnībā jāizslēdz.

- 24 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka Apelāciju padome pamatoti novērtēja sajaukšanas iespējas esamību.
- 25 Pirmās instances tiesa atgādina — saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto [reģistrācijai pieteikto] preču zīmi neregistrē, ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību [sabiedrībai pastāv sajaukšanas iespēja] tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme. Iespēja maldināt [sajaukšanas iespēja] ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi. Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) daļu agrākas preču zīmes ir dalībvalstī reģistrētas preču zīmes [...] un preču zīmes, kas reģistrētas atbilstīgi starptautiskajiem nolīgumiem, kas ir spēkā dalībvalstī, kuru reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums ir agrāks par Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumu.
- 26 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēja pastāv, ja sabiedrība var domāt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi nāk no viena un tā paša vai, attiecīgā gadījumā, ekonomiski saistītiem uzņēmumiem.
- 27 Saskaņā ar šo pašu judikatūru sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver attiecīgos apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, un ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus, it īpaši savstarpējo saistību starp apzīmējumu līdzību un apzīmēto preču vai pakalpojumu līdzību [skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. jūlija spriedumu lietā *T-162/01 Laboratorios RTB/ITSB — Giorgio Beverly Hills* ("GIORGIO BEVERLY HILLS"), *Recueil*, II-2821. lpp., 31.–33. punkts un tajos minētā judikatūra].

Par konkrēto sabiedrības daļu

- 28 Izskatāmajā lietā agrākās preču zīmes ir Francijas valsts preču zīme un starptautiska preču zīme, kas ir spēkā Vācijā, Austrijā, Spānijā un Beniluksa valstīs. Apstrīdētais lēmums pamatojas vienīgi uz Francijas agrāko preču zīmi, un [šo apstākli] lietas dalībnieki neapstrīd. Tādēļ Pirmās instances tiesas pārbaudei ir jāaprobežojas ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un Francijas agrākās preču zīmes sajaukšanas iespēju un, attiecīgi, ar Francijas teritoriju.
- 29 Prasītāja kritizē konkrētās sabiedrības daļas definīciju, kas nav viena un tā pati precēm, ko pārdod persona, kas iestājusies lietā, un precēm, ko pārdod prasītāja, tādēļ ka tikai šis pēdējās no minētajām precēm ir paredzētas divus līdz divpadsmit gadus veciem bērniem. Šo argumentu nevar pieņemt. Ciktāl bērniem paredzētā apģērba priekšmetus pērk pieaugušie, tiktāl ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces ir domātas gan pieaugušajiem, gan bērniem. Tas pats attiecas uz personas, kas iestājusies lietā, precēm, ņemot vērā, ka tās var ietvert bērniem paredzētu apģērbu.
- 30 Tādēļ, ņemot vērā, ka attiecīgās preces ir ikdienas patēriņa preces, mērķa sabiedrība ir Francijas vidusmēra patērētājs, kas ir samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs.

Par preču salīdzinājumu

- 31 Apelāciju padome uzskatīja, ka ar agrāko preču zīmi aptvertās preces ir identiskas tām, attiecībā uz kurām prasītāja lūdz reģistrāciju.

- 32 Prasītāja šo apsvērumu vērtē kritiski, uzsverot — lai gan abas preču zīmes aptver apģērba priekšmetus, persona, kas iestājusies lietā, pārdod preces, kas ir vienīgi iekštelpu apģērbs (piegulošas trikotāžas bikses, pidžamas u.c.) vīriešiem, sievietēm un bērniem, turpretim prasītāja pārdod ielas apģērbus un apavus, kas paredzēti vienīgi divus līdz divpadsmit gadus veciem bērniem. Tādēļ apģērbiem, ko piedāvā prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, nav viena un tā pati funkcija. Bez tam tirdzniecības veids nav viens un tas pats tāpēc, ka prasītāja izplata savas preces pa pastu un, izmantojot distances līgumu, turpretim persona, kas iestājusies lietā, izplata savas preces galvenokārt lielās telpās un veikalos. Nelielais procentuālais pārdošanas apjoms (5 %), ko persona, kas iestājusies lietā, realizē, pārdodot preces pa pastu, kā arī nelielais procentuālais pārdošanas apjoms (5 %), ko prasītāja realizē veikalos, nav pietiekami, lai ļautu konstatēt, ka tirdzniecības veidi ir identiski.
- 33 Lai novērtētu attiecīgo preču vai pakalpojumu līdzību, ir jāņem vērā visi atbilstošie faktori, kas raksturo saikni starp precēm vai pakalpojumiem. Šie faktori it īpaši ietver to dabu, funkcionālo uzdevumu, pielietojumu, kā arī to konkurējošo vai papildinošo raksturu (pēc analogijas skat. Tiesas 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon, Recueil*, I-5507. lpp., 23. punkts).
- 34 Turklāt gadījumā, ja ar agrāko preču zīmi aptverto preču sastāvā ietilpst preces, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, šīs preces ir jāuzskata par identiskām [šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedumu lietā T-104/01 *Oberhauser/ITSB — Petit Liberto ("Fifties")*, *Recueil*, II-4359. lpp., 32. un 33. punkts].
- 35 Ir jāatgādina — preču salīdzinājums ir jāveic, balstoties uz tām precēm, kas norādītas attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, nevis uz tām, attiecībā uz kurām preču zīme tiek faktiski izmantota, ja vien, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu iesniegto pieteikumu, izrādās, ka agrākā preču zīme tikusi izmantota tikai saistībā ar daļu no precēm, attiecībā uz kurām tā ir reģistrēta. Šajā gadījumā, veicot iebildumu pārbaudi, agrākā preču zīme tiek

uzskatīta par reģistrētu tikai attiecībā uz šo preču daļu. Izskatāmajā lietā šāds pieteikums nav iesniegts. Tādēļ ar agrāko preču zīmi aptvertās preces, ko jāņem vērā, veicot salīdzinājumu, ir visas tās, attiecībā uz kurām minētā preču zīme ir reģistrēta.

36 Izskatāmajā lietā preces, attiecībā uz kurām ir reģistrēta agrākā preču zīme, ir 25. klasē ietilpstošās “tekstilpreces, lietošanai gatavās preces un preces, kas izgatavotas pēc individuāla pasūtījuma, ieskaitot zābakus, kurpes un čības”. Preces, attiecībā uz kurām prasītāja lūdz reģistrāciju un kuras ir šīs tiesvedības priekšmets, arī ir 25. klasē ietilpstošie “Apģērbi (drēbes), apavi (izņemot ortopēdiskos apavus), galvassegas, visas šīs preces bērniem, ko pārdod pa pastu un specializētajos veikalos, kuri izplata katalogu preces”.

37 Ir jānorāda — pēdējās no iepriekš minētajām precēm ietilpst pirmo preču sastāvā. Preces, attiecībā uz kurām ir reģistrēta agrākā preču zīme, nav ierobežotas ne vecuma kategorijas, ne minētā pārdošanas veida ziņā.

38 Ņemot vērā, ka ar agrāko preču zīmi aptvertās preces var būt paredzētas arī bērniem (kā to pamatoti konstatēja ITSB), atsaucē uz šo īpašo sabiedrības daļu Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā neietekmē minēto preču identitāti. Turklāt, tā kā agrākās preču zīmes reģistrācijas apliecībā nav precizēts nekāds īpašs tirdzniecības veids, ar to aptvertās preces arī var tikt izplatītas, izmantojot veidus pārdošanai pa pastu, tostarp ar katalogu palīdzību — tāpat kā preces, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme.

39 Tādēļ ir jānorāda, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi nekādu kļūdu, konstatējot, ka ar konfliktējošajām preču zīmēm aptvertās preces ir identiskas.

Par apzīmējuma salīdzinājumu

- 40 Tāpat no judikatūras izriet, ka attiecībā uz konfliktējošo apzīmējumu vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību sajaukšanas iespējas visaptverošam vērtējumam ir jābalstās uz šo apzīmējumu radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirtspējīgos un dominējošos elementus (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-292/01 *Phillips-Van Heusen/ITSB — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel* (“BASS”), *Recueil*, II-4335. lpp., 47. punkts un tajā minētā judikatūra)].
- 41 Prasītāja uzskata, ka attiecīgie apzīmējumi nav līdzīgi, turpretim ITSB un persona, kas iestājusies lietā, secina, ka tie ir līdzīgi.
- 42 Salīdzināmie apzīmējumi ir šādi:

	<p>ARTHUR ET FELICIE</p>
<p>Agrākā preču zīme</p>	<p>Reģistrācijai pieteiktā preču zīme</p>

- 43 Reģistrācijai pieteiktā preču zīmeIr jāatzīmē, ka Apstrīdētajā lēmumā Apelāciju padome vienkārši atsaucās uz “nozīmīgiem līdzības elementiem, kas ir starp preču

zīmēm”. Motīvi, ar kuriem pamatoti Apelāciju padomes apsvērumi, ir rodami Iebildumu nodaļas lēmumā un ir izteikti šādi:

“Ir skaidrs, ka abām preču zīmēm ir kopīgs vārds “[A]rthur”. Šis vārds ir vienīgais vārds agrākajā preču zīmē, un tas ir vizuālais un skaņas elements apstrīdētajā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā. Pat ja agrākajā preču zīmē ir izmantota īpaša kaligrāfija, agrākās preču zīmes grafiskā aspekta ietekme nav jāpārvērtē. Vārds “[A]rthur” agrākajā preču zīmē ir perfekti salasāms. Tas pat ir preču zīmes dominējošais un atšķirtspējīgais elements. Tomēr vārda “[F]élicie” pievienošana Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā rada atšķirtspējīgu elementu, bet tā ietekmi vājina fakts, ka tas atrodas beigās. Samērā uzmanīga vidusmēra patērētāja uzmanību vispirms saista apstrīdētais elements — vārds “[A]rthur”. Konceptuālā ziņā Apelāciju padome nevar izslēgt iespēju, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums sabiedrības apziņā var ierosināt ar preču zīmi “Arthur” apzīmēto preču klāsta paplašināšanos. Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums var tikt uzskatīts par agrākās preču zīmes variantu, lai norādītu, ka kopš šī brīža preču zīme attiecas arī uz sieviešu klientūru. Līdz ar to [Apelāciju] padome uzskata, ka preču zīmēm ir nozīmīgi līdzības elementi.”

- 44 Prasītāja uzver, ka preču zīme, kuru tā lūdz reģistrēt, ir kombinēta preču zīme, kas sastāv no trīs vārdiem un pieteikta reģistrācijai, izmantojot drukātas taisnas rakstu zīmes “vienkāršas svītras” veidā, turpretim agrākā preču zīme sastāv no viena vārda, kas reģistrācijai ir pieteikts kā rokrakstā veidots paraksts ar punktu, attēlotu starp abām burta “a” kājām. Kopīgā vārda “Arthur” atšķirīgais atveidojums, kam ir vāja raksturīgā atšķirtspēja, kā arī vārds “Félicie”, kas atrodas reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē, ir būtiski atšķirības elementi. Turklāt vārda “Arthur” strīdīgo izvietojumu reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē lielā mērā vājina vārdu “et” un “Félicie” spēcīgā klātbūtne, pat ja tie atrodas beigās.

- 45 Šos argumentus nevar pieņemt.

- 46 Vārdiskais elements "Arthur" ir jāuzskata par agrākās preču zīmes dominējošo elementu, jo grafiskajiem elementiem ir sekundāra nozīme, tā kā punkts ir nenozīmīgs un īpašā kaligrāfija neļauj identificēt to preču izcelsmi, ko pats par sevi apzīmē vārds "Arthur". Attiecībā uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi — tā sastāv no savienojuma saikļa "et" (un), kā arī no diviem vārdiem — "Arthur" un "Félicie", starp kuriem *a priori* neatkarīgi no to izvietojuma nav atšķirības. Tomēr, ņemot vērā, ka iepriekš minētā preču zīme sākas ar vārdu "Arthur", to var uzskatīt par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošo elementu.
- 47 Vizuālajā ziņā, ņemot vērā, ka agrākās preču zīmes grafiskie elementi ir sekundāri salīdzinājumā ar tās vārdisko elementu, apzīmējumu salīdzinājumu var veikt, balstoties tikai uz vārdisko elementu, pilnībā ievērojot principu, saskaņā ar kuru sajaukšanas iespējas vērtējumam attiecībā uz apzīmējumu līdzību ir jābalstās uz to radīto kopiespaidu. Tādēļ, ņemot vērā, ka agrākā preču zīme "Arthur" ir pilnībā iekļauta reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē "ARTHUR ET FELICIE", atšķirība, ko rada vārdu "et" un "Félicie" pievienošana reģistrācijai pieteiktās preču zīmes beigās, nav pietiekami nozīmīga, lai dzēstu līdzību, ko rada reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošā elementa, proti, vārda "Arthur", sakritība. Turklāt, tā kā preču zīmi "ARTHUR ET FELICIE" lūdza reģistrēt kā vārdisku preču zīmi, nekas neliedz to izmantot atveidotu atšķirīgā rakstībā, kā, piemēram, tādā formā, kas ir salīdzināma ar agrāko preču zīmi. No tā izriet, ka attiecīgie apzīmējumi ir jāuzskata par vizuāli līdzīgiem.
- 48 Fonētiskajā ziņā prasītāja norāda, ka no sešām zilbēm sastāvošas preču zīmes "ARTHUR ET FELICIE" izruna ir "daudz bagātāka un garāka" nekā no divām zilbēm sastāvošas preču zīmes "Arthur" izruna. Tādēļ preču zīmes stipri atšķiras gan pēc to garuma un attiecīgā ritma, gan pēc to vārdisko elementu daudzuma.
- 49 Šos argumentus nevar pieņemt. Tas, ka ar agrāko preču zīmi aptvertais apzīmējums ir pilnībā iekļauts reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošajā elementā, ļauj

spriest par nozīmīgu fonētisko līdzību [šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 6. oktobra spriedumu apvienotajās lietās T-117/03 — T-119/03 un T-171/03 *NewLook/ITSB — Naulover* (“NLSPORT”, “NLJEANS”, “NLACTIVE” un “NLCollection”), Krājums, II-3471. lpp., 37. punkts].

- 50 Konceptuālajā ziņā prasītāja norāda, ka preču zīme “ARTHUR ET FELICIE” veido jauktu pāri atšķirībā no preču zīmes “Arthur”.
- 51 Ir jānorāda, ka agrākā preču zīme ir veidota no vīriešu vārda “Arthur”, turpretim reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir veidota no tā paša vīriešu vārda, savienojuma saikļa un sieviešu vārda. Ņemot vērā, ka tās ietver vienu un to pašu vīriešu vārdu, nav izslēgta zināma konceptuālā līdzība, lai gan var šķist, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme attiecas uz pāri. Sieviešu vārda pievienošana vārdam “Arthur” var radīt iespaidu, ka runa ir par preču zīmes, kas sastāv tikai no vārda “Arthur”, paplašinājumu vai tās variantu.
- 52 Līdz ar to ir pamats konstatēt, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka attiecīgo apzīmējumu būtiskie elementi ir līdzīgi.
- 53 Vēl ir jāveic attiecīgo apzīmējumu visaptverošs vērtējums, lai noteiktu, vai pastāv to sajaukšanas iespēja.

Par sajaukšanas iespēju

- 54 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēja ir jo lielāka, jo nozīmīgāka izrādās agrākās preču zīmes atšķirtspēja (pēc analogijas skat. Tiesas 1997. gada 11. novembra spriedumu lietā C-251/95 *SABEL, Recueil*, I-6191. lpp., 24. punkts).

Preču zīmes, kuru atšķirtspēja ir īpaši augsta, gan to raksturīguma dēļ, gan sakarā ar to atpazīstamību tirgū saņem augstākas pakāpes aizsardzību nekā tās preču zīmes, kuru atšķirtspēja ir mazāka (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Canon*, 18. punkts, un Tiesas 1999. gada 22. jūnija spriedumu lietā *C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, Recueil*, I-3819. lpp., 20. punkts).

55 Lai noteiktu preču zīmes atšķirtspēju un attiecīgi novērtētu, vai tās atšķirtspēja ir augsta, ir visaptveroši jānovērtē, cik lielā mērā preču zīme spēj identificēt preču vai pakalpojumu, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta, piederību konkrētam uzņēmumam un tārad atšķirt šīs preces vai pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem (pēc analogijas skat. Tiesas 1999. gada 4. maija spriedumu apvienotajās lietās *C-108/97* un *C-109/97 Windsurfing Chiemsee, Recueil*, I-2779. lpp., 49. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, 22. punkts).

56 Veicot šo vērtējumu, it īpaši ir jāņem vērā: preču zīmes būtiskās īpašības, tostarp tas, vai tai piemīt vai nepiemīt visas to preču vai pakalpojumu aprakstošās īpašības, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta; tirgus daļa, ko aizņem preču zīme; šīs preču zīmes izmantošanas intensitāte, ģeogrāfiskā izplatība un ilgums; investīciju apjoms, ko uzņēmums ieguldījis tās veicināšanai; ieinteresētās sabiedrības īpatsvars, kura, pateicoties preču zīmei, identificē preču vai pakalpojumu piederību noteiktam uzņēmumam; kā arī Tirdzniecības un rūpniecības palātu vai citu profesionālo asociāciju paziņojumi (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Windsurfing Chiemsee*, 51. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, 23. punkts).

57 Agrākās preču zīmes atšķirtspēja un it īpaši tās reputācija tārad ir elements, kas jāņem vērā, lai novērtētu, vai apzīmējumu vai preču un pakalpojumu līdzība ir pietiekama, lai rastos sajaukšanas iespēja [šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Canon*, 24. punkts; Pirmās instances tiesas 2003. gada 22. oktobra spriedumu lietā *T-311/01 Éditions Albert René/ITSB — Trucco* ("Starix"), *Recueil*, II-4625. lpp., 61. punkts, un 2004. gada 22. jūnija spriedumu lietā *T-66/03 "Drie Nollen sinds 1818"/ITSB — Manuel Nabeiro Silveira* ("Galáxia"), Krājums, II-1765. lpp., 30. punkts].

58 Izskatāmajā lietā Apelāciju padome uzskatīja, ka agrākajai preču zīmei “Arthur” ir stipra atšķirtspēja gan pašai par sevi, gan tādēļ, ka tā ir tikusi intensīvi izmantota. Tās iesniegšanas datumā, proti, 1983. gadā, netika konstatēts, ka Francijā eksistē citas preču zīmes, kas veidotas tikai no vārda “Arthur” vai no tā kombinācijas ar citu vārdu, lai apzīmētu 25. klasē ietilpstošas preces, jo visas prasītājas minētās preču zīmes tika iesniegtas vēlāk. Bez tam netika konstatēts, ka šis vārds ir viens no modes nozarē parasti izmantotajiem vārdiem. Apelāciju padome uzskata, ka nevar konstatēt nekādu konceptuālu saistību starp precēm, ko aptver agrākā preču zīme, un vārdu “Arthur”, kuram pašam par sevi piemītošo raksturu nevar kvalificēt kā nenozīmīgi atšķirīgu. Turklāt Apelāciju padome konstatēja, ka, pateicoties tās izmantošanai kopš reģistrācijas brīža, šī preču zīme nenoliedzami ir ieguvusi zināmu reputāciju, it īpaši attiecībā uz apakšveļu un iekšstelpu apģērbiem gan pieaugušajiem, gan bērniem.

59 Prasītāja apstrīd agrākās preču zīmes augsto raksturīgo atšķirtspēju. Savukārt tā neapstrīd, ka agrākā preču zīme tirgū ir atpazīstama, bet tikai faktu, ka ar tās reputāciju vien pietiek, lai radītu sajaukšanas iespēju.

60 Ir jāatgādina, ka preču zīmei var būt augsta atšķirtspēja vai nu tās raksturīguma dēļ, vai tādēļ, ka tā ir atpazīstama tirgū. Tāpēc, ņemot vērā, ka prasītāja neapstrīdēja agrākās preču zīmes reputāciju (ko ITSB atzina pēc tam, kad bija pārbaudījusi pierādījumus, ko šajā sakarā spontāni iesniedza persona, kas iestājusies lietā), tā ir jāuzskata par konstatētu, un tādēļ agrākā preču zīme, pat ja tai nav augstas raksturīgās atšķirtspējas, saņem plašāku aizsardzību nekā preču zīmes, kuru atšķirtspēja ir vājāka. Šādos apstākļos nav jāpārbauda, vai agrākajai preču zīmei ir vāja raksturīgā atšķirtspēja, kas radusies, šķietami līdzās pastāvot vairākiem desmitiem vārdu “Arthur” saturošām apģērba preču zīmēm, kā to norāda prasītāja.

- 61 Jebkurā gadījumā, ja sajaukšanas iespējas vērtējumam ir jāņem vērā agrākās preču zīmes atšķirtspēja (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Canon*, 24. punkts), tā ir tikai viens no šajā vērtējumā iesaistītajiem elementiem. Turklāt, pat ja agrākajai preču zīmei ir vāja atšķirtspēja, sajaukšanas iespēja varētu pastāvēt, it īpaši apzīmējumu un preču un pakalpojumu, uz kuriem tie attiecas, līdzības dēļ [šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 16. marta spriedumu lietā T-112/03 *L'Oréal/ITSB — Revlon* ("FLEXI AIR"), Krājums, II-949. lpp., 61. punkts].
- 62 Vēl ir jāpārbauda prasītājas arguments, saskaņā ar kuru izskatāmajā lietā sajaukšanas iespēja ir izslēgta sakarā ar agrākās preču zīmes un Francijas preču zīmes "ARTHUR ET FELICIE" šķietamo līdzāspastāvēšanu.
- 63 Protams, nevar pilnībā izslēgt, ka šāda līdzāspastāvēšana var iespējami samazināt sajaukšanas iespēju, ko ITSB instances konstatēja starp abām konfliktējošajām preču zīmēm. Tomēr šāda iespēja ir vērā ņemama tikai tad, ja Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteicējs vismaz procesā ITSB attiecībā uz relatīviem atteikuma pamatojumiem ir pienācīgi pierādījis, ka minētā līdzāspastāvēšana balstās uz to, ka konkrētās sabiedrības daļas apziņā neeksistē sajaukšanas iespēja starp Francijas preču zīmi "ARTHUR ET FELICIE" un personas, kas iestājusies lietā, agrāko preču zīmi (ar ko ir pamatots iebildums) un ja Francijas preču zīme "ARTHUR ET FELICIE" un konfliktējošās preču zīmes ir identiskas [šajā sakarā skat. 2005. gada 11. maija spriedumu lietā T-31/03 *Grupo Sada/ITSB — Sada* ("GRUPO SADA"), Krājums, II-1667. lpp., 86. punkts].
- 64 Izskatāmajā lietā ir pietiekami, ja konstatē, ka prasītājai piederošā Francijas preču zīme un personas, kas iestājusies lietā, agrākā preču zīme nav identiskas. Turklāt prasītāja nav pierādījusi, ka minētā līdzāspastāvēšana balstās uz sajaukšanas iespējas neesamību. No lietas materiāliem izriet, ka Francijas preču zīme ir reģistrēta 1994. gadā un ka persona, kas iestājusies lietā, 1998. gadā ir ierosinājusi Parīzes Pirmās instances tiesā lietu pret Francijas preču zīmi "ARTHUR ET FELICIE" par nelikumīgu izmantošanu. Ar 2004. gada 23. janvāra spriedumu Pirmās instances tiesa pasludināja šo preču zīmi par spēkā neesošu. Šis spriedums tika apstiprināts ar

Parīzes Apelācijas tiesas 2005. gada 11. maija spriedumu. Šis fakts skaidri rāda, ka šī iespējamā līdzāspastāvēšana nav netraucēta. Šo apsvērumu neatspēko fakts, ka lieta par nelikumīgu izmantošanu tika uzsākta tikai četrus gadus pēc Francijas preču zīmes "ARTHUR ET FELICIE" reģistrācijas, jo prasītāja nav pierādījusi, ka persona, kas iestājusies lietā, faktiski zināja par minēto preču zīmi pirms 1998. gada — tās pieteikuma iesniegšanas brīža.

65 Turklāt nav pietiekami prasītājas argumenti par to, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir atpazīstama, saskaņā ar kuriem kopš dienas, kad Francijā tika reģistrēta preču zīme "ARTHUR ET FELICIE", un kopš 1994. gada, kad prasītājas katalogā tika uzsākta apģērhu tirdzniecība ar šo preču zīmi, prasītāja netraucēti izmantoja šo preču zīmi bez jebkādām sekām un, it īpaši, nesekoja nevienas citas sabiedrības prasība, kas traucētu šo izmantošanu. Laikā no 1994. līdz 1998. gadam Francijā tika izplatīti vairāk kā 11 miljoni katalogu, veidojot preču zīmei "ARTHUR ET FELICIE" apgrozījumu, kas pārsniedz 35 miljonus EUR, tādējādi šī preču zīme kļuva patiešām pazīstama, asociējās sabiedrībai ar katalogu *Vertbaudet* un ar prasītāju, turklāt demonstrējot sajaukšanas iespējas neesamību.

66 Šajā sakarā prasītāja atsauca uz *Ipsos* aptauju, no kuras izriet, ka sabiedrības apziņā nepastāvēja konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja. Turklāt to apstiprināja pētījumi internetā, tāpēc netika atklāta nekāda abu preču zīmju saistības iespēja. Kā tas tika konstatēts iepriekš, šie dokumenti pirmo reizi tika iesniegti Pirmās instances tiesā, un tāpēc tie ir jānoraida.

67 Attiecībā uz attiecīgo preču pārdošanas apstākļiem — nav pamatots prasītājas arguments par to, ka ar agrāko preču zīmi aptvertās preces pārdod gandrīz vienīgi veikalos un lielās telpās, lai gan reģistrācijai pieteiktā preču zīme attiecas vienīgi uz precēm, ko pārdod pa pastu. Kā jau tika konstatēts, salīdzinot preces, nav nekāda šķēršļa, lai ar agrāko preču zīmi aptvertās preces pārdotu arī pa pastu. Turklāt no

lietas materiāliem izriet, ka persona, kas iestājusies lietā, gandrīz 5 % savas tirdzniecības realizē pa pastu. Bez tam ir jāatgādina, ka attiecīgo preču salīdzinājums ir jāveic, balstoties uz agrākās preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādīto preču aprakstu. Šis apraksts nekādi neierobežo veidus, kādos var tirgot ar agrāko preču zīmi aptvertās preces.

68 Tomēr ir jāatgādina, ka apģērbu sektorā ir pierasts, ka viena un tā pati preču zīme ir pieejama dažādās konfigurācijās atbilstoši tās preces veidam, kuru tā apzīmē. Tāpat ir pierasts, ka viens un tas pats uzņēmums, lai nošķirtu dažādas produkcijas līnijas (sieviešu, vīriešu, jauniešu) izmanto atvasinātas preču zīmes, proti, apzīmējumus, kas ir atvasināti no galvenās preču zīmes un kuriem ar to ir kopīgi dominējošie elementi [iepriekš minētais Pirmās instances tiesas spriedums lietā "Fifties", 49. punkts; 2003. gada 3. jūlija spriedums lietā T-129/01 *Alejandro/ITSB — Anheuser-Busch* ("BUDMEN"), *Recueil*, II-2251. lpp., 57. punkts) un iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās "NLSPORT", "NLJEANS", "NLACTIVE" un "NLCollection", 51. punkts]. Šādos apstākļos ir skaidrs, ka konkrētā sabiedrības daļa uzskata, ka ar konfliktējošajām preču zīmēm aptvertie apģērbi, lai gan tie pieder divu kategoriju dažādām precēm, tomēr nāk no viena un tā paša uzņēmuma (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā "Fifties", 49. punkts). Līdz ar to Apelāciju padome pamatoti konstatēja, ka konkrētā sabiedrības daļa varēja domāt, ka ar preču zīmi "ARTHUR ET FELICIE" apzīmētās preces bija daļa no jaunas preču kategorijas un tās pārdeva preču zīmes "Arthur" īpašnieks vai ekonomiski saistīts uzņēmums (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā "BUDMEN", 57. punkts). Nav strīda par to, ka persona, kas iestājusies lietā, atveidoja savu preču zīmi kā grafisku preču zīmi ar vārdisku elementu "La fiancé d'Arthur" attiecībā uz noteiktām sieviešu apakšveļas precēm.

69 Pastāvot šiem apstākļiem, ņemot vērā attiecīgo preču identiskumu, atbilstošu apzīmējumu zināmo līdzību un agrākās preču zīmes augsto atšķirtspēju, vismaz sakarā ar tās atpazīstamību tirgū, ir jākonstatē, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka pastāv konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja. Turklāt pretēji tam, ko tiesas sēdē norādīja prasītāja, un kā tas skaidri izriet no Regulas

Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta, kā arī pastāvīgās judikatūras — nav jākonstatē reāla sajaukšanas iespēja, bet sajaukšanas iespējas esamība.

- 70 Visbeidzot, attiecībā uz valstu tiesu lēmumiem un spriedumiem, uz kuriem atsaucas lietas dalībnieki — ir pietiekami, ja konstatē, ka preču zīmju Kopienas režīms ir autonoma sistēma, ko veido tiesību normu kopums un kas ir vērsta uz savu īpašo mērķu sasniegšanu, tādēļ tās piemērošana ir neatkarīga no visām valstu tiesību sistēmām [Pirmās instances tiesas 2000. gada 5. decembra spriedums lietā T-32/00 *Messe München/ITSB* (“electronica”), *Recueil*, II-3829. lpp., 47. punkts]. Tādēļ tas, vai apzīmējumu var reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, ir jānovērtē, pamatojoties uz atbilstošo Kopienas regulējumu.
- 71 Attiecībā uz ITSB praksi no judikatūras izriet, ka lēmumi saistībā ar apzīmējuma reģistrāciju kā Kopienas preču zīmi, kas Apelāciju padomēm ir jāpieņem, pamatojoties uz Regulu Nr. 40/94, izriet no saistošās kompetences un nevis īstenojot rīcības brīvību. Tādēļ tas, vai apzīmējumu var reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, ir jāvērtē, pamatojoties vienīgi uz šo Regulu, kā to interpretē Kopienas tiesas, nevis pamatojoties uz Apelāciju padomju iepriekšējo praksi [Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-106/00 *Streamserve/ITSB* (“STREAM-SERVE”), *Recueil*, II-723. lpp., 66. punkts; 2002. gada 20. novembra spriedums apvienotajās lietās T-79/01 un T-86/01 *Bosch/ITSB* (“Kit Pro ” un “Kit Super Pro”), *Recueil*, II-4881. lpp., 32. punkts, un 2005. gada 9. marta spriedums lietā T-33/03 *Osotspa/ITSB — Distribution & Marketing* (“Hai”), *Krājums*, II-763. lpp., 69. punkts].
- 72 Līdz ar to prasītājas izvirzītais vienīgais pamats ir jānoraida, Pirmās instances tiesai neņemot, vai ir pieņemami prasījumi, ar ko lūdz atcelt un apstiprināt Iebildumu nodaļas lēmumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 73 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt ITSB tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tā prasījumiem. Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi attiecībā uz tiesāšanās izdevumiem skar vienīgi izdevumus, kas radušies procesā ITSB. Tādēļ persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

nospiež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **prasītāja sedz tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas radušies personai, kas iestājusies lietā;**

3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Jaeger

Tiili

Czúcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 24. novembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

M. Jaeger